

Per exemple, una de les poques activitats de cara al jovent que hi ha hagut durant l'any, va ser el ball de «Gitanes». Cal felicitar de cor a tots els que hi van col·laborar, però són ells els que ens diuen que la dificultat més grossa amb que es van trobar, va ser la falta d'un local adequat.

Sempre ho hem sentit a dir i tots ho sabem prou, que Santa Eulàlia és un poble molt disseminat i, a causa d'això, poc propens a unificar-se. De res serveix que, a un ritme molt accelerat, es vagin construint cases, si els que hi habitem semblen, entre nosaltres mateixos, d'un altre món. Si reconeixent la part de culpa que tots hi tenim, ens proposem resoltament ser elements aglutinants o, millor dit, procurem sentir la responsabilitat que junts som el poble, quantes coses ben positives podrem afrontar encara!

Una altra bona organització que podem fer avinent, és que s'ha muntat a l'entorn del Casal Parroquial una agrupació de pares que es preocupen que els infants, a les tardes dels diumenges, tinguin jocs més o menys organitzats. De moment la cosa està en el seu punt inicial, però s'han trobat molt bones disposicions de col·laboració, en primer lloc per part dels mossens del nostre equip, que ja han adaptat la Rectoria, perquè tothom hi pugui tenir entrada. També han cedit el terreny de sota la plaça pel que sigui necessari.

És un gest de generositat per part seva que agraïm com mereix. Han estat també nombrosos els matrimonis que s'han ofert per ajudar algun diumenge. I l'ajuda més eficaç, fins ara, ha estat la del jovent que formen equips, entre d'altres coses, per «Colònies».

Bé, acabem. Com podem veure, no tot són signes negatius. I és també evident que els pares es preocupen per la promoció cultural dels seus fills

Una mostra ben clara, és que són molts els estudiants de Santa Eulàlia que ara cursen el Batxillerat.

S. Bonet

